

Er verblijft nog een echtpaar in de chambre-d'hôtes. Zijn naam is Leroy, die van zijn vrouw Beucher. Het zijn champagneboeren die hier enkele dagen met vakantie zijn om in de streek oude kerken en oude kastelen te bezichtigen. Ze hebben een fles van hun eigen champagne mee met de toepasselijke naam "Leroy-Beucher". Ik heb mogen meegenieten van deze champagne. Hij is zeer lekker maar niet te koop in de winkel. Je kunt hem enkel bij de boer zelf kopen maar ze hebben een vast klantenbestand en hoeven dan ook geen reclame te maken voor hun champagne. Zo een fles kost iets minder dan 50 euro maar hij is dan ook geheel artisaanaal gemaakt. Ze doen nog alles met de hand, snoeien, aanplanten, plukken enz. Ze hebben 3 hectaren en mogen jaarlijks 8.000 flessen champagne op de markt brengen. De rest van de druiventeelt gaat naar de coöperatieven. Ze hebben zelfs al eens een jaar gehad dat ze in principe 20.000 flessen hadden kunnen produceren maar de regels dienen strikt nageleefd te worden. Van de overschot van de druiven wordt een reserve aan champagne aangelegd (ook voor de coöperatieven) en dient voor andere doeleinden zoals druivensap, rozijnen enz. Wanneer de druif zijn perfecte zuurtegraad en suikergehalte heeft moet er meteen geplukt worden. Deze boeren hebben daarvoor 40 mensen nodig die het karwei in 6 dagen dienen af te werken. Alles wat niet binnen de 6 dagen geplukt is wordt als verloren beschouwd. De druif wordt dan immers overrijp en is dan niet meer geschikt voor consumptie. Toffe mensen die champagneboeren. Ze hebben me veel bijgebracht over de druiventeelt en het maken van champagne.

Maandag 16 september 2013

- Van : Mélisey 230 m
- Naar : Chablis 135 m
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Afstand : 35 km
- Duur : 8 uur

Normaal gezien kon ik maar ontbijten om 09.00 uur maar omdat ik vandaag een lange dag heb heeft men voor mij een uitzondering gemaakt en mag ik al om 08.00 uur aan tafel gaan. De champagneboeren heb ik dan ook niet meer gezien. De chambre-d'hôtes zelf is mooi en het eten is er lekker alleen is het geheel nogal aan de prijselijke kant en als je dan naar het prijskaartje kijkt is het eigenlijk zijn geld niet waard.

Ik vertrek terug met regen en het ziet er naar uit dat het voor de rest van de dag zal blijven regenen.

De Yonne is ook een rivier. Zij heeft een lengte van 293 km en is een zijrivier van de Seine.

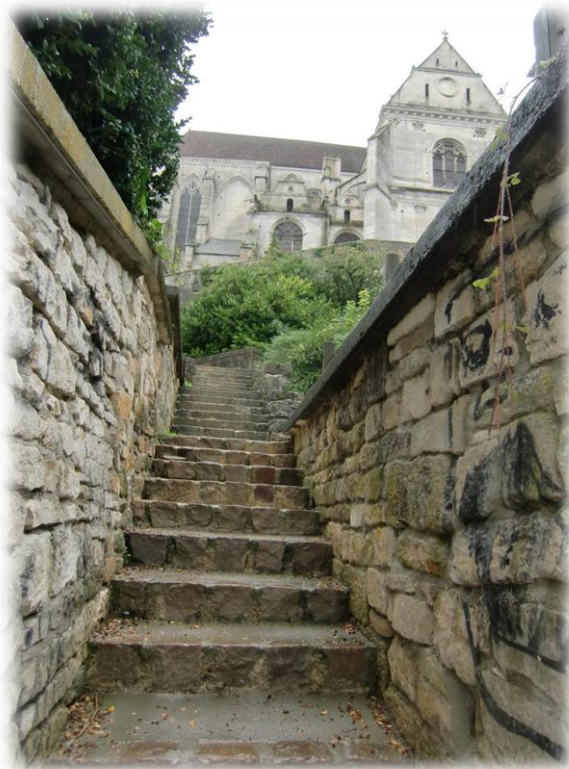

Ik kom in het schilderachtige stadje Tonnerre dat te midden van het Canal de Bourgogne ligt. Het is eveneens een wijnstreek waar ongeveer evenveel witte als rode wijn geproduceerd wordt.

De Fosse-Dionne, ook Fosse Yonne genoemd ligt op een hoogte van 140 m en wordt sinds de XVIII de eeuw als wasplaats gebruikt. Aan deze bron zijn verschillende legenden verbonden. N.B waaronder de legende van het meisje en de duivel. Een meisje werd achtervolgd door de duivel, ze aanbad de Heilige Maagd die haar mantel tussen hen in gooide om haar te beschermen. De duivel schrikte, sleurde de mantel met zich mee en sprong via de bron, de toegang tot de hel, naar zijn woonplaats. Sindsdien heeft het water steeds de mooie blauwe kleur van de mantel. Het bekken wordt gevoed door een bron die uitmondt tussen de rotsen in het midden van het bassin.

Van aan het bassin is het klimmen naar de Sint-Pieterskerk vanwaar je een prachtig uitzicht hebt over de stad. De kerk werd volledig heropgebouwd in 1556 nadat ze werd vernield door een brand.

Ik verlaat nu definitief de champagnestreek en kom in de Chablisstreek terecht. Ik zie ook meteen het verschil in de druiven. In de champagnestreek zijn het blauwe druiven en hier zijn het witte druiven. De champagnedruiven smaken ook beter dan de Chablis maar dat kan natuurlijk een persoonlijke smaak zijn.

Chablis is een stadje in Frankrijk, zo'n 180 kilometer ten zuidoosten van Parijs. De wijngaarden liggen in een straal van 5 kilometer rond het stadje. De beste wijnen komen van de hellingen tegenover het stadje, aan de andere kant van het riviertje Serein. De grond bestaat uit een mengsel van kalk, klei en fossiele mosselen.

Dit wijnbouwgebied wordt vaak bedreigd door de vorst en dit tot ver in de maand mei. Er zijn twee technieken ter bestrijding van de vorst. De eerste is gebaseerd op het verwarmen door middel van oliekachels die men tussen de rijen wijnranken plaatst. De tweede techniek bestaat in het besproeien van de wijnranken met water, waardoor een ijslaag de jonge ranken voor verdere afkoeling beschermt.

Ik kom een speciale peulenboom tegen. Het is ondertussen gestopt met regenen maar er is tamelijk veel wind.

Chablis is buiten Frankrijk één van de bekendste Franse witte wijn. De Chablis-wijngaarden vormen het meest noordelijke wijngedied van Bourgondië.

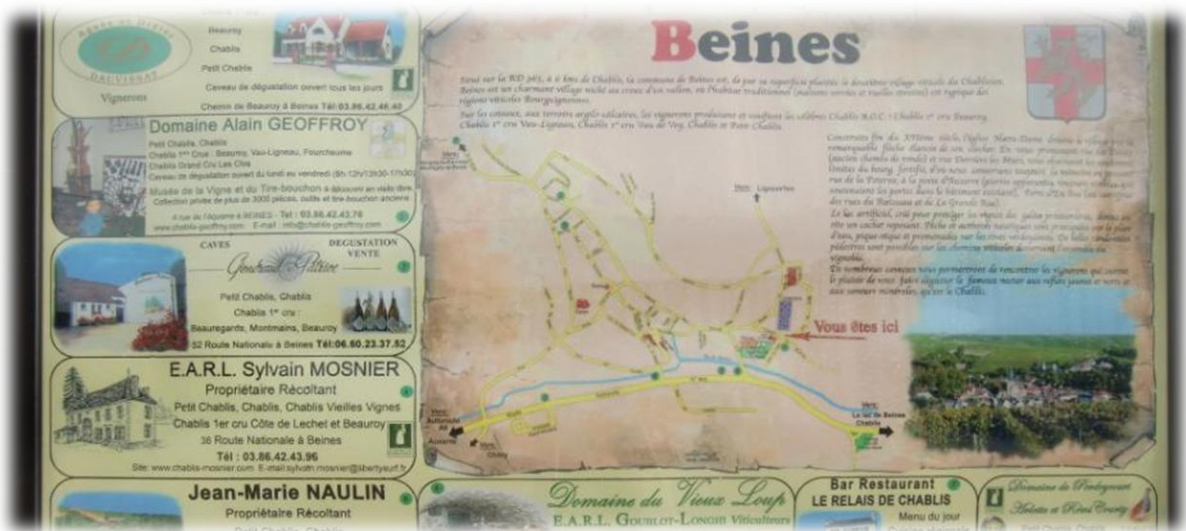
Chablis is mijn eindpunt voor vandaag. Er zijn twee gîtes een goede en een zeer oude en vuile. Ik heb geprobeerd om die goede te reserveren maar die goede gîte is volledig afgehuurd door druivenplukkers.

Dinsdag 17 september 2013

- Van : Chabis 135 m
- Naar : Auxerre 110 m
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 30 km
- Duur : 8 uur

Het was inderdaad de slechtste gîte die ik al gehad heb op mijn pelgrimstocht. Maar als pelgrim mag je ook niet te veeleisend zijn. De douchebak was kapot maar de verantwoordelijke dame had daar een prima oplossing voor bedacht. In de douchebak staat een plasticen bakje waar je juist met uw voeten in kunt. Vervolgens kun je douchen en je moet proberen om zoveel mogelijk het water op te vangen in het plasticen bakje. En nadien giet je het bakje gewoon uit in de gootsteen.

Mijn tocht gaat door Beines. Ook hier is het al Chabliswijn wat de klok slaat. Het is de ene wijnboer en wijnkelder na de andere.

Een plaatselijke wijnboer heeft een wel erg origineel kunstwerk aan zijn schuur hangen.

De druivenranken worden nog een laatste keer gesnoeid. Het is een tractor die over de wijnranken heen rijdt. De machine snoeit enkel de bladeren weg rond de druiventrossen zodat de zon volop kan schijnen op de trossen.

Mijn eindpunt van deze tocht is de stad Auxerre waarop ik nu zich begin op te krijgen. In het dorpje gelegen net vóór Auxerre is de school tevens het gemeentehuis. Naast de school staat er een cabane waar brood en snoep kan gekocht worden. De cabane is enkel open voor dat de school begint.

Auxerre is de hoofdstad van het departement Yonne (Bourgogne) en ligt aan de rivier Yonne. De belangrijkste industrieën zijn de handel in wijn uit Chablis, de textielindustrie en de houtindustrie.

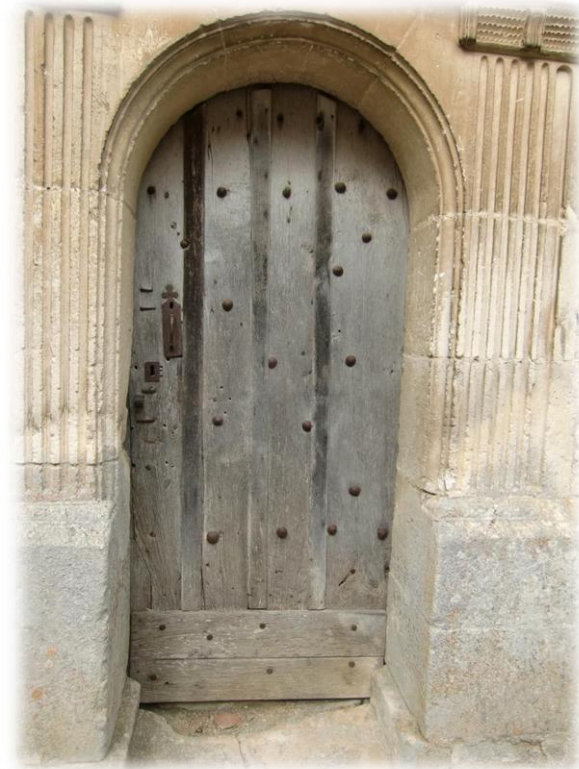

Er is een pelgrimshuis waar ook gewone trekkers welkom zijn. Het lijkt een beetje op een jeugdherberg die gelegen is in een mooi parkje aan de rand van de stad. Ik krijg er een zespersoonskamer voor mij alleen.

En net zoals de vorige keer heb ik terug 178 km afgelegd op dit traject. Daarmee komt de teller van “Op weg naar Compostela” op 1.264 km. Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

benaltijdweg@gmail.com